

Svar:

Ad henvendelsens afsnit II (forslagets § 1, nr. 3 (§ 33 a)).

Justitsministeriet har med finansministeriet drøftet mulighederne for at lade den under § 1, nr. 3, anførte regel om fortrinsret for leverandører af en række punktafgiftspligtige varer udgå af forslaget. Finansministeriet har efter fornyede overvejelser af dette spørgsmål erklæret sig enig i, at der søges tilvejebragt en ordning, hvorved dette leverandørprivilegium erstattes af en ordning, således at staten refunderer leverandøren det afgiftsbeløb, som han ikke får dækket hos køberen.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, rejser spørgsmålet om etablering af en sådan refusionsordning imidlertid en række problemer. Disse problemer er endnu ikke ganske afklarede, men søges i den kommende tid løst i fællesskab af finansministeriet og justitsministeriet. Gennemførelsen af ændringerne til konkursloven bør imidlertid efter justitsministeriets opfattelse ikke sinkes af disse problemer.

Justitsministeriet finder det derfor mest hensigtsmæssigt, at lovforslaget gennemføres nu med opretholdelse af leverandørprivilegiet. Justitsministeriet vil herefter til efteråret fremsætte forslag om en ændring på dette punkt, samtidig med at finansministeriet fremsætter forslag om de fornødne tilføjelser om refusionsordningen i de pågældende forbrugsafgiftslove.

Svar:

Ad henvendelsens afsnit III (forlængelse af 6 måneders fristen i tilfælde af retssag). Se besvarelse af spørgsmål 2.

Spørgsmål 2:

Bør der ikke også gives privilegium til ældre krav end 6 måneder, såfremt der er anlagt sag om disse?

Svar:

1. Efter gældende ret omfatter lønprivilegiet krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste i indtil 1 år før sidste fardag før konkursens begyndelse. Dette tidsrum forlænges ikke i tilfælde af retssag om kravet. Det kan således også efter gældende ret forekomme, at retssag om et lønkrav bevirker, at kravet kun kan gøres

gældende i skyldnerens konkursbo som simpelt krav. Det kan meget vel tænkes, at en retssag om et lønkrav varer længere end 1 år, f. eks. hvor sagens behandling strækker sig over flere instanser.

2. Forkortes lønprivilegiets tidsmæssige udstrækning, sker der en tilsvarende forkortelse af den tid, lønmodtageren har til at gennemføre en retssag. Nogle af de faglige organisationer, der har udtalt sig om konkurslovsudvalgets betænkning — hvori privilegiets tidsmæssige udstrækning foreslås fastsat til 3 måneder — har peget herpå, dels til støtte for, at det nævnte tidsrum bør være længere, og dels til støtte for, at der bør indføres en særlig regel, der forlænger tidsrummet i tilfælde af retssag. Udtalelserne har været forelagt konkurslovsudvalget, der har tiltrådt, at der som henstillet af en af de faglige organisationer indføres en regel, hvorefter fristen, såfremt der er anlagt retssag, forlænges med det tidsrum, der er forløbet mellem sagens anlæg og dens afslutning.

3. Når justitsministeriet ikke har optaget en særlig bestemmelse i lovforslaget, der udvider den tidsmæssige udstrækning af lønprivilegiet i tilfælde af retssag, skyldes det dels, at man ikke har anset det for lovteknisk muligt at udforme en helt tilfredsstillende regel, og dels, at det — også under hensyn til, at den tidsmæssige udstrækning af lønprivilegiet foreslås fastsat til 6 måneder — synes tvivlsomt, om der er noget væsentligt praktisk behov for en regel som den nævnte, sammenholdt herved besvarelsen af spørgsmål 3.

En af de væsentligste vanskeligheder ved at udforme en regel af den nævnte karakter er, at det ikke vil være muligt at skelne mellem tilfælde, hvor retssagen skyldes en virkelig tvist mellem parterne, og tilfælde, hvor retssag alene anlægges, fordi lønmodtageren ved at anlægge sag kan opnå privilegium. En regel, der udvider lønprivilegiets tidsmæssige udstrækning i tilfælde af retssag, vil således opfordre til anlæg af unødvendige retssager.

En anden vanskelighed er, at en regel af den nævnte karakter på urimelig måde vil begunstige den lønmodtager, der anlægger retssag, på bekostning af den, der først søger at forhandle sig til rette og måske derigennem opnår et udenretligt forlig.